

suuga: „Sedda pörge: mängi on kurrat mulle meele: aiguselõ ning lahjuks läkitanud!“ Ja kaks, kolm korda ütles ta wandudes, kudda ennemine kõil oma pissut warra olles ärra lautanud, kui sesuggust õnnetust sullase külles näinud. „Ja kui mul potti täis õbbe, rahha olles, tahhatsin lahkel meelel sedda ärra anda, kui sullase wigga se läbbi küllest lähhets!“ Rõnda lahhetse tüdruk sullase teotust ja awu! Wi: maks lantsid nemad aige tuppa, pañid tedda sängi ja püütsid õmblikko wõrguga werrejooksmist linni panna. Hints jäi lingo, ja uhuustas perrerahwas sullase arstimise jures tedda opis ärra. — Kui kas ennast üksi leidis, wõttis ta ammaõtega lingo paelast linni, närriõ õhhelikko latki ja pöggenes, oh sedda õnne! sealt, kus ta ni paljo piina olli kannatanud; ta läks teele ja jõudis teisel õhtul lu inga jure taggast. Minnes sõimas ta enda rumalust ja Reinowadderi pettust. — Agga kuningaga wiha süttis põllema, kui ta Hintsõ õnnetust kuulis; ta ähwardas üllekohtuse rebbasele mõrtsuka surma, laakis silmapilgul oma nõu: mehhed kofko astuda ja küsis nende käest: mis nuht: lust nurjatumale piddi mõistetama? Kui nälid ig: galt poolt ilka enam süüd Reinowadderi peale tõsteti ja uusi laebamisi awalikkus tehti, seal ütles Irm: abbe määr: „Ehl kül siin kuinglikkus kohtus pal: jogi issandaid wõib olla, kes Reinowadderile ufkatust igwimad, siiski ei tohhi seadust möda, legi primehhe õcust enne lahantada, lunni tedda kolmatkorda

kohto ette on lutsutud. Peaks teina ka kolmanda kutsmise wasto tõrkuma, siis on kohtul seadust möda lubba, tedda ilma järrelkuulmata ukka mõista.“ Ja kussingas ütles: „Ma kardan, et legi teie seast eham ei ussulda teinale sõnumid wia. Kellel on teie ulgas üks ülleliig silm, ehl sesuggune kassokas, mis pauko ei põlga? Kes tahhab kurjateggia rebbase pärrast lehma, terwist, ning ello lautada?“ — Määr ütles: „Suur kuningaga: issand, wallitsege mind se ammetile; mul ei olle kül ülleliig silma egga malkakartmata kassokat, ei ka enam kui üks ainus ello, siiski tahhan rõemoga teie kasko täita ja Reinowadderi järrel minna; sago sest siis mis saab. Kas tahhate awalikkust mind senna sata, wai pean ma otsego juhtumise kombel teina jure minema?“ — Kuningas wastas: „Minge kudda isse tahhate, agga toge tedda seie! Teie ollate oma kõrwaga kõil laebamised kuulnud ja teidte kassowiade luggo silmaga näinud, sellepärrast wadake ette, et teile middagi sähherdust õnnetust ei sünni. Irmabbe ütles: „Julgest tahhan siis teele minna, ja teie sate minoga rahhul ollema.“

Kui määr teed käies Kurjasünnituse mõisa jõudis, ietus Reinowadder naise ja lastega ukse ees, murro pingi peal ja westis maggusost juttu. Määr ütles: „Terre õhtust, waiia lel, Reinowadder! Teie ollate üks wägga õppetud, mõisilik ja tark mees, agga meie pañeme sedda kõil imels, et teie kuningaga kutsumist põlgate ja üdna naerukõ pañete. Eks teie arwa weel,